

Omkring 9. april

Taler

Frederik Prytz

Dato

16 november 1941

Omstendigheter

Trøndelagsstevnet

1 Under Trøndelagsstevnet i november 1941 var ordførerne og lensmennene i Nord- og Sør-Trøndelag samt Nordmøre og Romsdal tilstede i Trondheim for å motta retningslinjer for sitt arbeide. Til disse holdt fylkesmann Prytz søndag 16. november 1941 følgende tale:

5

Før folkevandringene tok sin begynnelse, for vel halvannet tusen år siden, var Nord- og Mellom-Europa bebodd av forskjellige germanske stammer. Her i Norge har vi siden gammel tid pleid å kalle de forskjellige germanere med fellesnavnet «Nordboere». Blandt disse bodde kelterne lengst i vest. I Mellom-
10 Europa bodde vestgoter, kimbrer og teutoner og andre germanske stammer, - og i det nåværende Syd- og Mellom-Russland østgoterne.

De var alle innbyrdes stammefrender. Og vår tids skandinaver og tyskere er direkte ætlinger av disse fjerne tiders nordboere.

15

Siden folkevandringene, som regnes å ha tatt sin begynnelse med hunnernes innfall i Europa i året 375 e. Kristus, har de germanske folk gjennom de påfølgende halvannet tusen år ført en kamp mot asiaternes innfall i Europa på en stadig vikende front inntil våre dager.

20

I all denne tid var de germanske folkeslag i Mellom-Europa delt opp i en hel rekke småriker. Siden den tidligste middelalder har det vært gjort uendelige forsøk for å samle disse småriker, på å samle Mellom-Europas germanere. Men alle sådanne samlingstiltak som har vært forsøkt fram gjennom tidene, har bare
25 unntagelsesvis, og da bare delvis lyktes, - og kun for kortere perioder.

Det samme har vært tilfelle i Skandinavia. Bestrebelsen for å skape en samlet

skandinavisk front mot øst har aldri ført til noe resultat. Asiaterne klarte derfor
30 under folkevandringene å trenge skandinavene og finnene vekk fra området om
de fire store sjøer østenfor den finske bukt. Senere fikk de fratatt oss nordmenn
Bjarmland og Kolahalvøya. Under Peter den Store å de seg videre inn i
Finnland. Og under Napoleonskrigene fikk de tatt hele landet, således at de i
forrige århundre og framover til 1918 var herrer helt inntil bunnen av den
35 finske kile, 34 km. østenfor Skibotn i Lyngenfjorden - Troms.

Den tusenårige germanske tanke - å få samlet alle folk av germansk stamme i
Mellom-Europa om den store idé engang for alle å få demmet opp mot den
asiatiske fare, er endelig blitt gjennomført av tyskernes geniale fører, Adolf
40 Hitler. Og ved den seierrike krig som i disse dager av tyskerne føres mot den
halv-asiatiske, bolsjeviske barbarstat i Øst-Europa settes der nå endelig en bom
for asiaternes videre framtrengen mot vest.

Her i Skandinavia har der også alltid eksistert en liten krets av mennesker som
45 har forstått denne fare, og som har kjempet for at de skandinaviske land skulle
stå sammen mot den asiatiske fare som truet fra øst. Her i Norge har disse
forkjempere for germansk samhørighet - på tross av marxistisk, liberalistisk og
jødisk motstand - gjennom tidene formådd å holde vedlike en utrettelig kamp
for at der må søkes skapt en politisk tilnærming mellom germanerne i Mellom-
50 Europa og nord-germanerne, således at alle germanske folkeslag skal kunne stå
sammen i kampen mot den felles fare.

De nordmenn som under og etter Verdenskrigen uavkortet har hevdet dette
syn, har - under Vidkun Quislings geniale ledelse - sluttet seg sammen i en
55 politisk organisasjon som heter «Nasjonal Samling». Vidkun Quisling har siden
han var ung løytnant hevdet det syn i utenrikspolitikk at alle germanske folk må
stå sammen mot faren fra øst.

I sin berømte artikkelserie i Tidens Tegn i 1930, som senere utkom i bokform
60 under tittelen «Russland og Vi», redegjorde han for bolsjevikenes renkespill
like overfor Vest-Europa. Quislings avsløring i Stortinget i 1932 av våre norske
bolsjevikers forræderske virksomhet gav gjenklang over hele Norden og også
langt utenfor Nordens grenser. Siden den tid har han ført en utrettelig kamp
mot våre hjemlige marxisters og liberalisters delvis fra utlandet ledete
65 splittelsespolitikk og mot deres ødeleggelse av nordiske raseverdier.

Men våre norske politikere var sunket for dypt til å ta varsel av «skriften på veggen». Den fedrelandsforræderske politikk ble ført videre av vår siste
70 berømmelige marxistregjering, og resulterte i at vi ble trukket inn i en krig mot det tyske rike, at landet ble erobret i denne krig, og at landet i dag er et beseiret land, okkupert av tyske tropper.

Under den krig som her ble ført, glemte imidlertid aldri en eneste gang en tysk
75 soldat at kampen førtes mot et frendefolk. Den måte hvorpå tyskerne opptrådte like overfor oss under krigen og behandler oss nå under besettelsen, savner sidestykke i historien når det gjelder ridderlig behandling av overvundne.

Men hvis Norge etter denne tapte krig i det hele tatt skal kunne gjenvinne sin
80 frihet og selvstendighet, og skal oppnå å bli gitt en independent og ærefull stilling i de germanske folks rekke innenfor et samlet Europa, er det klart at tyskerne - etter det som er skjedd - må forlange å få å gjøre med de folk som hevder det syn i utenrikspolitikken som vi i Nasjonal Samling til alle tider har kjempet for. Og da Nasjonal Samlings sosiale ideologi også er nær beslektet med
85 nasjonalsosialismen, er det selvsagt at det stortyske rike under de nåværende forhold kun vil samarbeide med Nasjonal Samlings fører og hans menn. Vi står foran det alvorligste valg som vi har hatt å treffe avgjørelse om i all vår historie. Spørsmålet er om vi vil være med på å gjenreise Norge, om vi vil være med i arbeidet på å gjenvinne Norges frihet, selvstendighet og storhet.

90

Samme dag som tyske tropper for første gang satte foten på norsk grunn, den 9. april i fjor, dannet Vidkun Quisling en regjering i Norge. Grunnen til denne
95 hans regjeringsdannelse den 9. april har lite vært forstått av det norske folk.

Jeg skal derfor forsøke å gi en redegjørelse for disse forhold.

Jeg skal ikke gå nærmere inn på den forsvarsfiendtlige politikk som er blitt ført
100 her i landet den hele tid siden 1905, og som heller ikke ble omlagt etter at krigen brøt ut i september 1939.

Jeg skal heller ikke i detaljer gå inn på den lange rekke av unøytrale handlinger som i løpet av de siste år før krigsutbruddet ble begått av landets den gang
105 ledende menn, - eller gå inn på hva grunnen kan ha vært til at den norske hær

ved krigsutbruddet ikke var mobilisert, at miner ikke var utlagt foran innløpet til våre kystfestninger, og at besetningen på disse festninger var så fåtallig at mange av batteriene ennogså ikke var bemannet.

110

Blant de mange unøytrale handlinger som ble begått av Nygårdsvolds regjering i tiden før den 9. april, skal jeg kun omtale to begivenheter hvor der ble gjort brudd på de mest elementære regler for internasjonal rett og hvorved det ble uunngåelig at landet ble dradd inn i krigen.

115

Den første av disse begivenheter var episoden i Jøssingfjorden i februar 1940 da det britiske krigsskip «Cossac» gikk inn i norsk territorialfarvann og like oppunder land, sendte en båt med bevæpnet britisk mannskap ombord i den tyske marines båt «Altmark», bordet skipet og skjøt ned en del tyskere på dekk.

120

En hel del av våre landsmenn gledet seg merkelig nok den gang over begivenheten. Men forholdet ledet var jo det, at etter internasjonal rett var Norge - som alle andre nøytrale land - forpliktet til å forsvare sin nøytralitet. D.v.s. vi var forpliktet til med alle våre maktmidler, store og små, å forhindre at en sådan handling foregikk på norsk sjøterritorium. Hva hendte isteden derfor? Jo, at to norske krigsskip istedenfor å beskytte det engelske krigsskip som brøt vår nøytralitet, geleidet «Cossac» på dets tur inn i Jøssingfjorden som jo var nøytralt norsk farvann. Og ingen hindringer ble lagt i veien for operasjonene mot «Altmark». Ja, det gikk endog så vidt at en av de norske offiserer, den eldste av de to norske skipssjefer, ble med i den engelske båt som ble satt på vannet og bemannet med en avdeling bevæpnede britiske marinesoldater for å ta seg av den tyske besetning på «Altmark». Den norske sjøoffiser fulgte med båten til «Altmark»s skipsside, entret «Altmark» og stod som vidne til at britiske marinegaster skjøt ned tyskere innenfor norsk sjøterritorium.

135

De som har den ringeste greie på internasjonal rett, må jo vite at i og med den handling som den gang ble gjort av den norske marine, hadde vi brutt vår nøytralitet, tatt parti og var med i krigen.

140

Den annen begivenhet som jeg vil nevne, er den britiske mineutlegging i norsk territorialt farvann i begynnelsen av april i fjor, som også fikk lov til å foregå uten at den norske marine grep inn.

Vi hadde provosert tyskerne gjennom en lang rekke av unøytrale handlinger

fram gjennom årene før krigen brøt ut i begynnelsen av september 1939 - og også i tiden fra krigsutbruddet og til vi selv kom med.

150 Men de to eksempler som jeg har nevnt, er i grunnen fullkommen tilstrekkelig illustrasjon av det hele forhold.

Den norske regjering hadde gjort brudd på de internasjonale regler om nøytralitet ved ikke å motsette seg briternes nøytralitetsbrudd. Derved hadde det tyske rike i henhold til internasjonale rettsregler skaffet seg rett til å besette
155 norsk territorium og forhindre videre aksjoner av lignende art fra britisk side.

Så kom den 9. april. Klokken 4 om morgenen ble der ringt opp til utenriksminister Koht, som fikk meddelelse om at tyske tropper stod i begrep med å foreta landgang i Oslo, Kristiansand, Bergen, Trondheim og Narvik.
160 Utenriksministeren ble meddelt at aksjonen var foranlediget av de britiske nøytralitetsbrudd, og av den omstendighet at en britisk landgangsflåte var på vei til Norge. Det ble meddelt ham at tyskerne - bl.a. også i vårt lands interesse - mente å burde komme briterne i forkjøpet. Tyskerne ventet sikkert at når den norske armé ikke var mobilisert, til tross for at de styrende for lengst måtte vite i
165 hvilken grad landet var i faresonen, og når videre de styrende i Norge intet hadde gjort like overfor de forskjellige britiske nøytralitetsbrudd, ville der heller ikke bli gjort noe like overfor tyskerne.

Istedenfor straks å tre i forhandlinger med tyskerne om å finne den for alle
170 parter lempeligste løsning, bestemte regjeringen seg for straks å forlate Oslo. Mobiliseringsordre utgikk, og det ble besluttet at der skulle bli ytt væpnet motstand mot den tyske besettelse.

For enhver nordmann med det aller ringeste kjennskap til den slette tilstand
175 hvori det norske forsvar befant seg i det øyeblikk, måtte det være soleklart at en væpnet motstand var absolutt håpløs. Det var således på forhånd gitt at krigen ville bli tapt, og at de menneskeliv og de verdier som under en krig ville gå til spille, for så vidt var helt bortkastet.

180 Det var med disse forhold som bakgrunn at Vidkun Quisling den 9. april dannet sin regjering. Men før regjeringen ble dannet, var det samme dag blitt meddelt ham at regjeringen Quisling ville bli anerkjent de jure av den tyske stat.

185 D.v.s. Regjeringen Nygaardsvold ville fra det øyeblikk tyskerne satte foten på norsk jord bli betraktet som en opprørsregjering mot det norske folks fredsvilje. Den ville videre bli ansett som en opprørsregjering mot det norske folks vilje til nøytralitet i krigen mellom Stor-Tyskland og det britiske rike.

190 Men dette forhold ville ha en del konsekvenser med hensyn til Norges statsrettslige stilling som forutsetter en del kjennskap til historie og internasjonal rett for å kunne forstås.

Når det tyske rike stod i forbindelse med en «de jure» anerkjent norsk regjering
195 fra det øyeblikk tyske soldater satte foten på norsk grunn, ville det tyske rike ikke ha krav på krigsskadeerstatning av det norske folk.

En del mennesker uten fornøden oversikt over de historiske og
internasjonalrettslige konsekvenser av sine handlinger reiste en aksjon for å få
200 Quisling-regjeringen fjernet. De anførte som grunn like overfor Quisling og likeså overfor tyskerne i Norge at de derved skulle oppnå å få stanset krigen i Norge. Det viste seg senere ikke å føre fram. Men Quisling bestemte seg til, når dette ble anført, å tre tilbake for at det iallfall ikke skulle sies at han hadde stått i veien for et fredelig oppgjør.

205 Så fikk vi Administrasjonsrådet.

Men krigen gikk sin gang. Mange norske gutter mistet livet. Enkelte av dem hadde bare fått 5 skarpe patroner til sitt gevær. Med dette utstyr skulle de
210 gjennom et felttog forsvare fedrelandet mot verdens sterkeste og best utrustede armé.

Verdier for millioner av kroner ble ødelagt i denne krig. En rekke av våre byer ble brent ned.

215 Nå er Norge slått i krig, og seierherren har hærtatt landet.

Fantastiske beløp blir anvendt pr. år til dekning av okkupasjonsmaktens utgifter. Og seierherren har - etter de internasjonale regler for krig og fred - rett
220 til å ilegge oss den krigsskadeerstatning som han selv bestemmer. Han kan overta - om han vil - som krigsskadeerstatning hele vår handelsflåte som før krigsutbruddet var på nesten 5 millioner brutto registertonn. - Alle våre

fordringer på utlandet kan fratas oss. Etter den såkalte internasjonale rett - etter
225 krigens rett - kan landet bringes til betlerstaven.

Vi er kommet i samme stilling som vi var i 1814. Hele 1700-tallet var en periode
med stor framgang for vårt land. I det århundre hadde vi bygget opp en
handelsmarine som bestod av tusener av skonnerter, barker, brigger og andre
230 fartøyer, som seilte over all verdens hav og brakte ære til landets navn, og som
brakte rikdom til de tusen hjem. Men i 1807 ble vi dratt inn i en stormaktskrig
på Napoleons side mot England. Under krigen med England 1807-1814 tapte
vi hele vår handelsflåte i krigsskadeerstatning. Alle våre fordringer i utlandet ble
beslaglagt av England og ble aldri erstattet. Fra å være et av verdens rikeste land i
235 forhold til vår folkemengde ble vi i løpet av noen få år helt ruinert og måtte
begynne på begynnelsen igjen i 1814 med et fallittbo å bygge på.

Det samme er på en måte det som skjer i dag. Hvis det tyske folk bare vil følge
krigens lov, kan de - som jeg før har nevnt - etter det tapte felttog ilagge oss som
240 krigsskadeerstatning praktisk talt hva de vil. De kan - som jeg sa - la alle sine
utgifter i landet bli krigsskadeerstatning. De kan beslaglegge hele vår
handelsmarine på henimot 5 000 000 br.t. av verdens mest moderne tonnasje.
De kan beslaglegge alle norske fordringer i utlandet. Og de kan - om de vil - ta så
mye at det ingenting blir igjen til oss selv.

245 Det var denne fare Vidkun Quisling den 9. april i fjor ville redde landet fra. Han
ville sørge for at vi ikke ble slått i krig, at vi ikke ble et hårtatt land som en
seierherre - i henhold til internasjonal rett - kunne behandle etter
forgodtbefinnende.

250 Det har vært til ubotelig skade for vårt land at en gruppe av landets ledende
menn, hvoriblant en del av våre første jurister og vår høyeste geistlighet var
representert, slo seg sammen om å få ødelagt Vidkun Quislings regjering.

255 Disse menn hadde alle forutsetninger for å forstå det uegennyttige
fedrelandssinn som dikterte Vidkun Quislings handling den 9. april. Men de
ville ikke forstå. Vidkun Quislings regjering trakk seg tilbake. Og vi fikk et styre
under en tysk rikskommissar. Dette styre har vi fremdeles den dag i dag.

260 Ved en del av våre ledende menns ufattelige uforstand er vi nå kommet i den
stilling at vi må be seierherren om å gi oss det som vi ellers hadde kunnet kreve

som vår rett.

265 Jeg tror ikke at vi kommer til å bli behandlet av vårt tyske frendefolk som en beseiret fiende. Vi får ganske sikkert ikke et fredsoppgjør av den art som det seierherrene dikterte Tyskland i Versailles i 1918. Jeg tror at vi kan regne med en pyntelig og rettskaffen behandling fra tyskernes side, - på tross av at vi har stelt oss slik at vi er blitt slått av Tyskland i krig.

270

Tyskland har offisielt erklært at Nasjonal Samling skal gis anledning til å gjenreise Norges frihet og selvstendighet, og at det kun er gjennom Nasjonal Samling at denne gjenreisning kan skje. Men da får vi også håpe at Nasjonal Samling vinner så stor tilslutning i folket, at vi i Nasjonal Samling makter å løse
275 denne oppgave. Og det vil jeg si, at hver den som slutter opp om dette arbeide, deltar dermed i landets gjenreisning. Hver den som saboterer dette arbeide i stort eller smått, er derved med på å motarbeide Norges frihet og selvstendighet. Ved hver stor eller liten sabotasjehandling slår han en nagle i fedrelandets likkiste.

280

Jeg skal fortelle en liten episode som gir en illustrasjon av en sådan sabotasjehandling: -

Ved begynnelsen av krigen i Norge i april i fjor studerte tolv norske studenter ved universitetet i Heidelberg i Tyskland. En av professorene hadde til oppgave
285 å ta seg av de utenlandske studenter og hadde nede i Heidelberg vært riktig snild og hyggelig mot de tolv nordmenn. Da krigen brøt ut, reiste alle nordmennene hjem til Norge.

290 For et par uker siden kom så professoren hit til Norge og bestemte seg for å oppsøke sine unge norske venner. Da han ringte på hos den første, fikk han den beskjed at studenten ikke ville ha noe med professoren å gjøre - iallfall ikke så lenge krigen varte. Hos nestemann fikk professoren samme svar. Han bestemte seg imidlertid til å gå hele runden rundt. Men ikke en eneste av hans tolv
295 studenter ville ha noe med ham å gjøre - ikke en gang snakke med ham.

Professoren plikter - som alle andre tyske statsfunksjonærer i krigstid - å skrive en innberetning om sin reise. Denne historien, som denne professoren hadde å fortelle, - og tusen andre sådanne historier blir stadig innberettet og samlet på og
300 de utgjør - sett i sammenheng - en forferdelig anklage - ikke bare mot tolv

uoppdragne studenter - men mot det norske folk.

305 Tyskerne spør seg selv: - Når vi har så mange fiender i Norge, hvor er så våre venner? Hvor er de nordmenn som forstår at den kamp vi nå fører i øst, er en kamp for alle skandinaviske folk i samme grad som det er en kamp for Tysklands redning? Hvor stor del av det norske folk er det som står bak Nasjonal Samling? Er Nasjonal Samling sterk nok til at vi tyskere kan overgi regjeringsmakten til Nasjonal Samlings menn?

310 Det må jo være klart for alle, at Tyskland ikke i lengden ville la makten i landet ligge i hendene på Administrasjonsrådet som erklærte at det forvaltet regjeringsdepartementene som representanter for emigrantene i London. Det er klart at Tyskland ikke vil gi makten i Norge til Tysklands erklærte fiender. Og 315 det er da videre forståelig at tyskerne undersøker om det er forbundet med noen risiko for dem selv å gi regjeringsmakten til Tysklands norske venner.

Nå er tilslutningen til Nasjonal Samling og dets program meget større i Norge enn selve medlemstallet gir inntrykk av, - skjønt medlemstallet også etter mitt 320 skjønn i dag er mye mere enn stort nok til at Nasjonal Samling når som helst kan overta regjeringsmakten. Jeg møter daglig mange eksempler på hvor mange det er som i virkeligheten er med på Nasjonal Samlings arbeid, men som ikke våger å ta skrittet fullt ut og melde seg som medlem av Partiet.

325 I går hadde jeg besøk av en samvirkelagsbestyrer. Han fortalte meg at han visste med sikkerhet at han tapte sin stilling som bestyrer av samvirkelaget hvis han meldte seg inn i Partiet. Jeg hører omtrent daglig om folk som ikke tør melde seg inn fordi de risikerer å bli utsatt for økonomisk boikott.

330 Der er en annen slags boikott som drives og som kan kalles for sosial boikott. De som melder seg inn i Nasjonal Samling, opplever at venner og bekjente ikke vil omgås med dem, ikke vil snakke med dem, ikke vil hilse på dem når de bærer N.S. merke i sitt knapphull. Her er i Norge i dag tusener og titusener av mennesker som ville være beredt til å gå inn for Nasjonal Samling og dets 335 arbeide helt og fullt, hvis de ikke var kuet under trykket av denne sosiale boikott.

Det er en tredje kategori av folk som er sympatisk innstilt til den nasjonale samlingsbevegelse, men som ikke vil melde seg inn. Og det er alle de som er enig

i Nasjonal Samlings program og retningslinjer og Nasjonal Samlings arbeide, men som mener at de gjør saken en større tjeneste ved formelt å stå utenfor, samtidig som de dog hevder Nasjonal Samlings meninger og synspunkter overalt i sitt virke, når diskusjonen kommer inn på dagens problemer og
345 Nasjonal Samlings politikk. Til disse vil jeg si at selve argumentet vel kan ha noe for seg. Der er utvilsomt de motstandere av den nasjonale samlingsbevegelse i Norge, som gjennom den slags folk en og annen gang får høre et og annet fornuftig argument, som de i det hele tatt ikke ville ha hørt på hvis vedkommende tilhenger av Nasjonal Samling hadde vært innmeldt medlem av
350 bevegelsen.

Men jeg er helt overbevist om at betydningen av dette argument er sterkt overdrevet. Jeg tror ikke Nasjonal Samling har fått svært mange konvertitter ad denne vei.

355 For Nasjonal Samlings sak er det av uhyre meget større betydning at alle de som er med oss, også ved sitt medlemskap i den nasjonale samlingsbevegelse hjelper til å manifestere bevegelsens styrke.

360 Dersom det ikke i virkeligheten hastet med å få en norsk regjering og en helt ut norsk administrasjon i Norge, kunne man jo la begivenhetene gå sin gang. Nasjonal Samling er i sterk vekst. Forståelsen av hva N.S. tilstreber, brer seg i det norske folk fra dag til dag. Og våre motstanderes ufunderte argumenter blir mer og mer uthulet med hver dag som går. Så dersom vi ikke hadde hastverk, kunne
365 vi jo ta det med ro og la de nødvendige endringer av status quo komme i tidens fylde.

Men forholdet er det at det haster. Det er i høy grad påkrevet at vi får en norsk regjering som slutter fred med Tyskland, og som kommer til forståelse med
370 Tyskland med hensyn til flest mulig av de problemer som i dag står uløst mellom de to land, føre enn det endelige krigsoppgjør finner sted. Jeg behøver ikke å redegjøre for noen detaljer i denne sak. Saken er selvinnlýsende.

Men da må også motstanden brytes ned. Der må tas forholdsregler mot den
375 organiserte sosiale boikott av N.S. som i virkeligheten ikke er begrunnet i noen almen innstilling hos det norske folk, men som ledes av noen små, men vel organiserte klikker i byene, og som - på tross av all logikk - har vist seg å kunne utøve en betydelig innflytelse på befolkningens innstilling.

380

Og hva den økonomiske boikott angår, vil jeg si: Innmeld alle tilfeller hvor den slags boikott har funnet sted. Og der hvor bevisene foreligger for at sådan boikott virkelig har funnet sted, vil der bli gått fram med hård hånd mot dem som har våget å utøve den. Og Nasjonal Samlings medlemmer vil bli helt ut beskyttet.

385

Det er en plikt i dag for alle nasjonalt tenkende å melde seg inn i N.S. og dermed støtte arbeidet for gjenreisningen av vårt fedreland. Og de som ikke tør eller vil være med på dette arbeide fullt og helt og gå inn som medlem av den nasjonale samlingsbevegelse, har intet å gjøre i offentlig administrasjon. De bør søke seg et annet virkefelt her i tilværelsen.

390

Kilde

Frederik Prytz: Omkring 9. april 1940. Oslo 1941.

395

Emner

Andre verdenskrig, Appell, Folkemøte, Forsvarspolitik, Høyreekstremisme, Krig, Nasjonal Samling, Norge

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/omkring-9-april>

400

405

410

415